

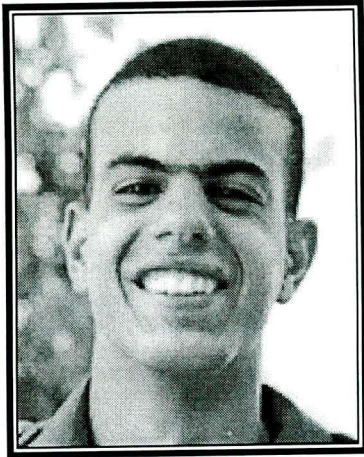

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי יצחק (איציק) אמיר ז"ל

בן תמר ואליהו

נולד בחיפה

בתאריך י"ז בשבט תשמ"א, 21/1/1981

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1999

שרת בחיל הכללי

נפל בעת שירותו

בתאריך כ"ד בכסלו תש"ס, 3/12/1999

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 4 קבר: 4

הותיר אחריו הורים ושלוש אחיות

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן תמר ואליהו. נולד ביום י"ז בשבט תשמ"א (21.1.1981) בחיפה, אח תאום לדניאל ואח צעיר לשרה ואורטל. איציק היה בן זקונים וזכה לפינוק רב מצד בני משפחתו. כותבת עליו אחותו שרה: "מהרגע שנולד הוריו הפסיקו לשבת. גם עשרה זוגות עיניים לא הספיקו. איציק היה שובב מאוד, פעיל, זריז, סקרן ובכל מקום שבו היה עובר היו מרגישים." בהיותו בן שלוש נתגלו אצלו קשיי התפתחות ולכן למד בבית-ספר מיוחד עד היותו בן עשר. אחר-כך עבר ללמוד בבית-ספר רגיל, עובדה שתרמה רבות לביטחונו העצמי. הוא השקיע הרבה וקיבל עזרה רבה ממוריו, עד שהשלים את לימודיו בחטיבת-הביניים. את לימודי התיכון סיים בבית-הספר החקלאי בעין כרם. בהיותו בכיתה י"א החל לעבוד ולהשתכר, הפך עצמאי מאוד והציע את עזרתו בפרנסת המשפחה. איציק היה קשור מאוד לביתו ולמשפחתו. נער צנוע ומתחשב, בעל דרך ארץ, איכפתי, שאוהב לסייע לזולת.

חובב חיות מושבע היה וטיפל במסירות רבה ובהתנדבות בפינת החי שליד ביתו בגבעת זאב. הוא התעניין בכל הקשור בחיות, בהתנהגות האופיינית

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

לכל אחת מהן ובתוחלת החיים שלהן, ואהב לצפות בערוצי הטבע, שמהם העמיק את ידיעותיו בתחום זה. בשעותיו הפנויות אהב לצפות בסרטי אימה.

איציק ניחן בשמיעה מוזיקלית ולמד באופן אוטו דידקטי נגינה באורגן וידע לנגן כל שיר ששמע ללא טעות או זיוף. בנוסף היה חובב מושבע של מחשבים. הוא לא למד במגמה כלשהי או בחוג, אלא באופן עצמאי. איציק היה בעל כשרון ציור בולט. הרבה לצייר חיות ודמויות מתוך סרטים, וציוריו מקשטים את ביתו ואת בתיהם של חברים וקרובי משפחה.

באוגוסט 1999 התגייס איציק לצה"ל. הוא בלט בטירונות בחוות השומר כחייל מצטיין, ובסיומה החל בקורס להשלמת בגרויות. הוא גילה מוטיבציה רבה לשירות, הפגין משמעת גבוהה והביע שביעות-רצון משירותו, ממפקדיו ומחבריו בחוות השומר. שאיפתו היתה להשתלב בשירות קרבי, אליו ניתן להפנות את חיילי חוות השומר, ומפקדיו ראו בו חייל טוב וממושמע, המסוגל להוביל ולהנהיג באופן חיובי את המחלקה, ועל כן בעל פוטנציאל לשירות כזה. איציק שאף להצלחה מקסימלית בכל מה שעשה. החלום הגדול ביותר שלו היה התפקיד אותו ימלא בצבא, שירות קרבי עד כמה שאפשר. הוא אהב מאוד את הצבא והיה גאה ללבוש מדים. הקפיד תמיד בלבושו ובהופעתו, בגדיו היו מגוהצים, נעליו מצוחצחות ומעולם לא שכח ולו אביזר קטן מאלה שהיה עליו לענוד.

ביום כ"ד בכסלו תש"ס (3.12.1999) נפל איציק בעת שירותו והוא בן תשע-עשרה. הוא הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר אחריו הורים ושלוש אחיות.